

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

•••••

APARE DUMINECA

•••••

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.			

Cuvântarea

Prea Sfinției Sale Episcopului nostru Dr. Iosif Traian Badescu la deschiderea adunării eparhiale.

*Christos a înviat!
Domnilor Deputați!*

Când am fericirea din darul bunului Dumnezeu, de a Vă saluta earăși, domnilor deputați, la Reședința Noastră episcopescă, din prilejul întrunirii noastre în Adunare eparhială, îmi țin de plăcută datorință omagială de-ami începe cuvintele mele ce Vi le adresez, anunțând, cecece cu toții de altcum știți, că aceasta este prima Adunare eparhială ce se întrunește sub sceptrul Majestății Sale Carol al II-lea, care în lunie anul trecut a urcat spre bucurie generală gloriosul Tron al marilor Sei antecesorii, unchiu Carol I și părinte Ferdinand I. Și este o fericită coincidență, că astăzi se serbează încoronarea primului Rege, Carol I cu coroana de oțel făurită de dânsul și prima serbare de zece Maiu presidată de Majestatea Sa Regele Carol-II. Anunțând aceasta aici, în Adunarea eparhială, nu întrelas a aminti, că grația regească s'a revărsat și asupra modestei noastre Reședințe episcopesci, binevoind Majestatea Sa în 13 Novembre, cu ocaziunea venirii Sale la Caransebeș la serbarea Asociației Culturale „Astra”, să învrednicească această modestă reședință de a petrece în ea câteva momente. Zi istorică și neștearsă va rămânea această fericită zi pentru Reședința episcopescă, și în general, în istoria eparhiei noastre.

De aceea îmi îndrept cugetul și inima mea spre Atotputernicul Dumnezeu, implorând binecuvântarea Lui asupra Majestății Sale Regelui, Căruia să-i dăruiască îndelungate zile senine, glorioasă domnie, cu înțelepciune și

brațu-i puternic conducând popoarele Sale, în fruntea cărora grația dumnezească L-a așezat.

Domnilor deputați! Viața omenească e presărată cu momente înălțătoare, de bucurie, dară și cu momente dureroase. Așa și noi, în viața noastră eparhială, am avut să suferim anul trecut o mare durere și pierdere.

În sara sărbătoarei Cuvioasei Maice Paraschiva a trecut la cele vecinice Prea Sfințitul Arhiepiscopul Filaret, după suferințe de peste un an și jumătate, suportate cu încredere și răbdare creștinească. Peste șasezeci de ani a ilustrat fericitul adormit Biserica noastră eparhială, servindu-o cu credință și dragoste, atât ca profesor cât și la conducerea Eparhiei ca asesor consistorial, mai apoi Vicariu episcopesc. A fost un model neîntrecut de moralitate și de convingere națională și ortodoxă; a fost un caracter integru. Nu-l mai avem în mijlocul nostru și pururea ne va lipsi. Amintirea lui însă va fi vecinică și în urma faptului, că întreaga lui agoniseală mult-puțină, lăsată Eparhiei, constituie un monument neperitor.

Dumnezeu să-i răsplătească viața și faptele lui cu fericirea cerească, odihnindu-l între cei bineplăcuți ai Lui!

Domnilor deputați! Biserica lui Christos e aici pe pământ biserică luptătoare. Și trebuie să fie luptătoare pentru ajungerea scopului ei: mântuirea și fericirea membrilor ei. Luptătoare și pentru câștigarea și asigurarea mijloacelor materiale și spirituale, cari să-i ușureze ajungerea scopului primordial. Ea are lipsă de mijloace materiale întrucât e un organism viu, viețuitor în lume, trebuind aceste mijloace materiale să servească pentru înzestrarea ei cu instituțiuni umanitare și culturale, cu caracter religios, cari să o înarmeze cu mijloace și puteri spirituale în lupta ei cu lumea și pasiunile

acesteia pentru a ajunge la victoria finală, care este realizarea scopului ei: mântuirea și fericirea membrilor ei, a credincioșilor. Și, de unde această luptă între Biserica lui Christos și lume? Ce explică această luptă, această aversiune a lumii față de biserică, aversiune provocatoare de luptă? Luptă, care își ia începutul cu însuși întemeierea Bisericii? Explicația ne-o dă însuși Mântuitorul când zice învățăceilor Săi: „De vă urăște pe voi lumea, știți că pe mine mai nainte decât pe voi m'a urât. De ați fi din lume, lumea ar iubi pe al său, iară pentru că nu sunteți din lume, ci eu v'am ales din lume, pentru aceea vă urăște pe voi lumea“ (Ioan c. XV. v. 18-19). Iată explicația! Biserica nu e instituție lumească, nu e din lume, ci e instituție dumnezeiască, așezată de Mântuitorul, de aceea nu e iubită de lume, precum nici Mântuitorul n'a fost iubit de lume, ci dela început a fost prigonit.

În viața Mântuitorului au fost momente de însuflețire a poporului, care îl asculta și vedea minunile ce le săvârșia prin tămăduirea bolnavilor, curățirea leproșilor, învierea morților și în marea însuflețire voia poporul să-l proclame Rege, dar totuși a sfârșit acest popor prin strigătul: „răstignește-l, răstignește-l“. Așa și în viața Bisericii sunt etape de liniște și pace, cărora le-a urmat apoi vrăjmașie din partea lumii.

Acestea zise în general, în ce privește Biserica noastră ortodoxă din Transilvania și fosta Ungarie în special, ea a avut parte de toate asupririle. Și îndeosebi eparhia noastră a Caransebeșului, îi rămăsese aproape numai numele. Luptelor gigantice ale în veci neuitatului mare Arhiepiscop Șaguna și a însuflețitorilor mari Români și bisericieni colaboratori, le-a succedat să aducă Biserica la adăpost, iară eparhia noastră să o reactiveze.

Între popoare obvin războaie, iară după încheierea păcii, fiecare războinic se silește să-și restaureze forțele, să se întărească, să se pregătească, dară — după firea lucrurilor — nu pentru pace, că aceasta s'a încheiat, ci pentru un nou războiu de recucerire sau de revanșă, răzbunare, căci interesele popoarelor — fiind aceste interese de natură lumească — în mare parte nu sunt identice. În viața de toate zilele oamenii stau gata să se înghită, de aci și tendințele de desnaționalizare, cărora nu de mult eram și noi espuși. Noi însă, în Biserica noastră, întrând în era păcii, ne-am silit să ne inzeștrăm cu mijloacele materiale și spirituale pentru asigurarea scopului primordial

al Bisericii lui Christos, și mulțumită lui Dumnezeu ni-a succedat a ne înstări cât de cât, ca să putem face față nevoilor zilnice, deși am fost avizați numai la propriile noastre puteri, numai la contribuirea credincioșilor noștri pentru susținerea diferitelor instituțiuni și a organismului nostru bisericesc.

Dumnezeu a voit, ca Biserica noastră să ajungă sub scutul și ocrotirea statului național ortodox al României și astfel ea a ajuns, ca să fie cu dărnicie, cu mână largă sprijinită, fiindu-i și pacea internă asigurată.

Dar, domnilor deputați, viața de stat are și ea necesitățile ei, și așa împrejurările au adus cu sine, ca ajutorul ce l-a avut și eparhia noastră să fie mult redus în bugetul pro 1931, astfel încât s'a cerut reducerea retribuțiilor, ba și sistarea unor posturi. Se înțelege de sine, că sistarea posturilor ar egala cu desorganizarea centrului, când știut este, că posturile din centrul eparhiei nu sunt înființate de acum, ci în urma dezvoltării normale a vieții noastre bisericești, reclamate de necesitățile administrative, unele chiar dela reactivarea eparhiei. Și de aceea, dacă nu vom avea norocul să se revină, să se abstea dela restricțiunile bugetare și astfel se ni-se dea sprijinul bugetar recerut, vom fi siliți se apelăm la colectă în eparhie. În privința aceasta de altcun vă veți informa din raportul Consiliului eparhial, eu am atins aceasta aici numai întru sprijinirea convingerei mele, cât de periculoasă, ca să nu zic dezastruoasă poate deveni situația Bisericii, dacă ea nu are propriile mijloace și cu deosebire, dacă oficiile ei, personalul ei bisericesc se consideră ca funcțiuni și funcționari ai statului salarizându-se din partea lui. Și cât de imperativ e postulatul, ca ea să tindă puțin la independența materială, căci numai așa e asigurată atât organizația ei, cât și data putința, ca nepierzând din vedere scopul primordial al Bisericii, să poată fi activă, ca organism viu, pe terenul umanitar și cultural servind ortodoxismul. Activitatea pe aceste terene îi câștigă mijloacele și armele de lipsă în lupta spirituală pentru asigurarea scopului primordial.

Și eu nu ezit, domnilor deputați, a-mi exprima convingerea, că aceste restricțiuni materiale sunt preludiul posibilităților viitoare. Căci, după convingerea mea, nu poate fi de parte timpul, când vom fi lăsați pe propriile noastre puteri. Și de aci iarăși convingerea, că trebuie să tindem la independența materială căci:

Dacă Bisericii îi lipsește independența materială, îi lipsește și prestigiul, și putința activității

pe terenul umanitar și cultural. Îi lipsește prestigiul, căci se prezintă în haina celui ce așteaptă a fi miluit; îi lipsește puțința activității pe terenul umanitar, filantropic și cultural, căci această activitate e condiționată de situația materială.

Aceste spuse se refer la Biserică în general, și în special la elementele componente ale ei, la eparhii. Pe mine, în ora aceasta, mă interesează, se înțelege de sine, eparhia noastră a Caransebeșului, căzând pe mine soarta de a fi Arhiepiscopul ei. Mă interesează și mă îngrijorează atât în ce privește prezentul cât și viitorul. Trecutul ei dela reactivare este luminos și activ, viața bisericească și culturală a luat avânt, a pornit îndată pe calea progresului grație ajutorului lui Dumnezeu, cu care a fost binecuvântată activitatea însuflețitului prim episcop și organizator al ei, a marelui român și ortodox Ioan Popasu, care și-a pus sufletul său bogat și căldura dragostei inimii sale pentru consolidarea și progresarea culturală și materială a eparhiei, purtând grijă de școlile confesionale din parohii, de buna lor funcționare și prevederea lor cu învățători bine calificați și dedicați chemării lor de faptici luminători ai tinerimei școlare din parohii; înzestrând centrul eparhiei cu institutul teologic, institutul pedagogic, librăria și tipografia diecezană, zicând despre librărie, că e mină de aur, dorind și cerând ca toate aprovizionările din ramul librăriei și tipografiei să se facă prin acestea, și tot prin librărie să se facă și aprovizionările cu ornate și recvizite bisericești. Dorință izvorâtă din recunoașterea necesității, ca eparhia să se întărească și materialicește.

Aceste și multe altele, ce nu pot să ajungă a fi espuse aici, constituiau bijuteriile, nestimatele ce ornau în trecut haina esternă a eparhiei, și de cari eram mândri.

Dacă trecutul eparhiei este plin de lumină, prezentul mi se arată în culori mohorâte; față de trecut suntem în deficit.

Iată îndată unele poziții deficitare. În parohii nu mai avem școli confesionale. Școala pedagogică, normală — după terminologia actuală — s'a sistat; noi, cu termin eufemistic, zicem: cvietează. Își așteaptă și școlile din parohii, și cea normală, eventuala reînviere. Acestea sunt poziții deficitare, consumate, își așteaptă doar reînvierea, pentru că Biserica, după misiunea ei divină, nu poate și nu îi este iertat să le abandoneze.

Stabilimentele noastre eparhiale: librăria, tipografia și acum nu de mult înființata fabrică eparhială de lumini are în față nepriceperea

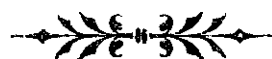
și lipsa de interes pentru exigențele bisericii noastre eparhiale; nepricepere și lipsă de interes, cari îi îngreună propășirea, dezvoltarea și prin urmare le aduce în imposibilitate de a servi ca izvoare de alimentare a arterelor vieții noastre eparhiale bisericești.

Și avem lipsă, domnilor deputați, ca de pâinea de toate zilele, de alimentarea acestor artere, de asigurarea, cât de cât a puterii materiale a eparhiei, pentru de a putea fi la adăpost în caz de orice eventualitate nefavorabilă, nealterându-se în organismul ei, putând de altă parte răspunde îndatoririlor ei pe terenul social umanitar, filantropic și religios-cultural. Căci acestea sunt postulate inerente Bisericii. Aceasta se vede și de acolo, că îndată după ce Mântuitorul Christos s'a înălțat la Ceriu, și sfinții Apostoli au luat cârma Bisericii, credincioșii depuneau la picioarele lor averile lor sau parte din averile lor în folosul celor lipsiți; iară unii dintre sfinții părinți, din averile lor și veniturile Bisericii au înființat și susținut spitale.

Convingerea mea nestrămutată este, că la această pâine de toate zilele, la independența materială putem ajunge: 1, prin cultivarea simțului religios-moral al credincioșilor și deșteptarea interesului lor pentru trebuințele și îndatoririle Bisericii noastre eparhiale ortodoxe față de pretențiile tot mai mult crescânde ale spiritului timpului de astăzi, cărora în societate și în special în sânul credincioșilor trebuie să le satisfacem, imitând astfel pe creștinii cari își puneau averile lor la picioarele apostolilor; 2, prin administrarea corectă și cu sfințenie a averilor bisericești în singuraticile parohii și în centrul eparhiei; 3, prin sprijinirea necondiționată a stabilimentelor noastre centrale. Căci, este totuș dureros, ca banii bisericii, adunați cu discul în sfânta biserică sau întrași în casa bisericii din danii ale credincioșilor, în loc să sprijine întreprinderile Bisericii prin aprovizionarea dela acestea, cu cele trebuitoare bisericii, întra la alte întreprinderi, sprijinindu-se acestea în dauna Bisericii noastre.

Am atins toate acestea, domnilor deputați, socotind că e bine și de folos să aveți cunoștință de vederile mele, espuse până aci.

Și acum, implorând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra Adunării noastre eparhiale, o declar deschisă.

Pro 10 Maiu.

De: **Iacob Crețiu.**

Poporul român, — „așezat peste granița naturală de apărare a imperiului roman; zămislit dintr'o poticnire politică a împăratului Traian“ — *dela început* — în urma retragerii legiunilor romane din Dacia-Traiană — *cunoscu calvarul unei vieți de suferinți supraumane.*

Lăsat fără nici un sprijin, departe de cei cari i-au dat viață, la răspântii de drumuri, în calea tuturor popoarelor barbare, avu să îndure, din partea acestora, mai mult decât omeneste e posibil.

Popor cu o origine mândră, urmaș al lui Traian și al vitejilor Daci, fiind prea răzleț, ocupând un teritoriu prea vast, delat început căzu sub o mulțime de stăpâniri străine.

Și, am dus-o din greu sub aceste stăpâniri străine și mult sânge, șiroaie de sânge, strămoșesc a curs pe plaiurile cari formează azi scumpa noastră țară. Strămoșii noștri cu îndârjire au luptat pentru dezrobirea lor, pentru scăparea de sub jugul străin. Țara noastră făurită prin atâtea jertfe milenare ale străbunilor, e plină de morminte.

Suferințele au fost multe, mari și grele, prin cari am trecut ca popor, în decursul întunecoaselor și zbuciumatelor veacuri de existență, dar ele nu ne-au irosit forțele, ci din contră, greaua luptă a vieții, pe care am cunoscut-o dintru început, — ne-a oțelit.

Nefireștile și revoltătoarele alcătuirii sociale de oprărire milenare, prin intervenirea — în concertul vieții popoarelor europene — a războiului mondial, se năruiră. Europa lua o nouă înfățișare.

Popor cu o origine și cu un trecut mândru, trecut plin de lupte eroice, date pentru apărarea gliei străbune — poporul român, pe nedrept subjugat de niște venetici asiatici, prin războiul mondial — la care luă parte activă, mergând aproape până la sfârșirea sa totală — își recăpătă drepturile la viață, la o nouă viață. Lanțurile revoltătoarei robii milenare, căzură la pământ, rupte în mii de bucăți. Dreptatea istorică învinse în sfârșit vitregia sortii unui neam. Tricolorul românesc fălăe falnic azi, „dela Nistru pân' la Tisa, din Boian la Vatra Dornii, din Sătmar până 'n Săcele și dela Turnu 'n Dorohoiu“ — cum spune poetul.

... „Sufletul românesc a simțit totdeauna poezia mare a celor necuprinse; a avut adâncimea, care s'a înfiorat de tainele naturii; a fost înzestrat cu acea închipuire fecundă, care știe făuri un răspuns misterelor nedeslegate de truda minții“.

Cu un astfel de suflet, a fost înzestrat Poporul Român, de Creator. *Numai cu un astfel de suflet, a putut să treacă neatins, prin focul plin de grele încercări a atâtor suferinți supraumane, ca astăzi să poată avea un 10 Maiu, plin de soare primăvăratice, plin de soare românesc, dătător de viață poporului subjugat până erii*

10 Maiu, zi de glorie, zi de preamărire a unui trecut plin de suferinți eroice, zi de apoteoză a unui neam liber și stăpân pe plaiurile mult udate de sângele străbun, tu ești 10 Maiu.

10 Maiu! În tine s'au concentrat toate bucuriile unui neam, atât de încercat în decursul veacurilor de martiraj, prin cari a trecut eroid.

10 Maiu! Tu ești ziua în care — după strălucita victorie dela *Plevna*, a aceluia care a fost Carol I, — în bubuitul tunurilor, s'a anunțat lumii întregi, ruperea primelor zale ale lanțului de umiliri seculare a unui neam de eroi. Măreață zi, ai fost tu, atunci, 10 Maiu!

10 Maiu! Uralele cari au eșit tumultuos, năvalnic, din piepturile a patrusprezece milioane de Români, cari s'au ridicat impetuos spre sferile senine ale cerului, spunând lumii întregi că un popor de viteji nu poate peri — te-au făcut și mai măreață, după glorioasele bătălii, memorabile victorii dela *Cașiu*, *Oituz*, *Mărăști* și *Mărășești*, când fața gloriosului rege al Românilor, Ferdinand cel Mare, radia de bucuria izbânzii.

Mare, înălțătoare și măreață pentru un neam ai fost și după aceia, în fiecare an, 10 Maiu, și sărbătorirea ta repeta Neamului Românesc an de an, amintirea unui trecut eroid și entuziasmul an de an creștea, și generațiile noi an de an s'au încălzit ce încălzesc și se vor încălzi la sânul tău.

10 Maiu! Mare zi ai fost pentru un neam, tu fiind sinteza victoriilor și bucuriilor acestui neam. Mare și înălțătoare ești îndeosebi însă, anul acesta, căci în acest an vei fi sărbătorită de un neam de viteji, sub o nouă domnie, sub domnia mult promițătoare de sosire de vremuri bune, a Aceluia care este *M. S. Regele Carol II.*

Din viața mucenicilor.

— Sfânta Ecaterina —

Prin ce s'ar putea mai bine proba cuvintele Sfântului Apostol Pavel „că puterea lui Dumnezeu întru neputință se săvârșește“, decât prin martiriul unei femei, cu atât mai mult al unei fecioare deabia eșită din vârsta copilăriei. Să vedem cine a fost Sf. Ecaterina, care este viața ei, cari sunt virtuțile ei?

Cam prin anul 300 după Christos, trăia în Alexandria o familie de principii păgâni: *Costus și Sabinella* cari avură o fiică, căreia îi dederă numele grecesc de Ecaterina.

Pe acea vreme Alexandria era un adevărat focar de lumină pentru întreaga lume. Aici erau cele mai vestite școli, cele mai vaste biblioteci, iar cugetători de toate felurile și din toate domeniile de cultură, aci își dau întâlnire.

Ca principe, Costus nu cruță nimic pentru ca frageda princesă Ecaterina să cunoască toată știința vremii. Savanții cetății fură angajați pentru ca prin metodele lor să dea o fericită direcție sufletului său.

În casa părintească îndeletnicirile erau împărțite între citit și lucru, ajungând înslărit a cunoaște tot ce se putea cunoaște pe acea vreme, lucru ce constituie o adevărată minune mai ales pentru o femeie. Sinaxarul ne spune că: „*multe limbi și dialecturile multor neamuri a învățat, — tot meșteșugul cel ritoricesc cât s'a aflat de către oameni, toată știința elină și romană.*“

Faima înțelepciunii sale ajunsese a fi cunoscută pretutindeni și înțelepți peste înțelepți veneau s'o audă, s'o vadă, s'o admire. Dar această întregă știință nesigură și acele căi întortochiate ale filosofiei păgâne care nu cunoștea ideea de Dumnezeu, nu puteau mulțumi deplin sufletul fecioarei, ci într'însa se plămădia ca oarecând în Pavel, alt suflet, — sufletul viitoare creștine, viitoare martire.

La 17 ani pierdu pe tatăl său. Mamă-sa, rămasă văduvă, de durere se retrase spre a-și plânge nefericita ei soartă pe un munte din Armenia.

Profetul Ieremia zice: „*Am să mă sui la munte și să gem*“ și ntradevăr aci în liniștea sihăstră se poate plânge în tihnă și se pot mângăia mai ușor durerile. Trăia de multă vreme aci un pustnic, un eremit care renunțase la toate bucuriile efemere ale vieții și-și dedicase zilele rugăciunii, postului auster și meditațiunilor pioase.

În dese conveniri pe care văduva Sabinella le avu cu pustnicul eremit, acesta reuși a-i însufla ideea Dumnezeului celui viu în așa fel, încât curând primi chiar Sfântul Botez. Se întoarse curând acasă dar acum cu inima vindecată și în suflet cu o dumnezeiască lumină care potolise amarurile unei vieți pământești scurte și risipise aproape fără urmă negura gândurilor ei negre.

Voi ca pe drumul mântuitor pe care o îndreptase piosul călugăr pe dânsa să îndrepte și pe fiica ei. O întregă falangă de argumente izbucniră din mintea iscusitei fecioare, încât dela început fu refuzată ba chiar batjocurită.

Nemângăiată și sărmană mamă! În sufletul ei se da cea mai grozavă luptă iar mintea caută cele mai fericite soluțiuni de a putea face să-și aducă fiica pe calea adevărului creștin, sublimul și eternul adevăr.

Dar „*ceace este cu neputință la oameni, la Dumnezeu este cu putință*“. Un gând îi luminează mintea și luându-și toiagul în mână o porni apăsată sub povara gândurilor spre muntele de unde-i venise mântuirea.

Ducându-se la pustnic îl imploră să se roage fierbinte lui Dumnezeu pentru îndreptarea fiicei sale.

Ce nu face puterea rugăciunii? Și iată că și acum Dumnezeu biruește hotarele firii, căci nu trecură multe zile și un vis minunat veni să schimbe soarta fecioarei neînduplecate. Visă anume pe Mântuitorul și pe Sfânta Fecioară, înconjuțați de cea mai orbitoare lumină, în jurul capului având aureole de slavă că veniseră în casa lor și o mustrau pentru îndărătnicia ei. Acest vis minunat și hotărâtor determină pe tânăra Ecaterina să caute pe pustnicul din munte, *piosul Anania* — așa îl chema pe eremit — căruia să-i ceară sfatul. Acesta lălmăcindu-i visul, o catehiză și conform voinței sale hotărâte o boteză.

Iată că lumina cea sfântă a Evangheliei încase slaba licărire a miilor de argumente ale filosofiei păgâne.

Ajunsă la vârsta de măritat pețitorii se perindau roiori, roiori fiecare întrecându-se în desfășurarea calităților și virtuților celor mai alese pentru a părea vrednici atât de fiica cât și de principatul lui Costus.

În cele din urmă Sf. Ecaterina se văzu nevoită să le declare că viața ei este închinată altui *Mire, lui Christos* și de toată fericirea pământească s'a lepădat de a sa bunăvoie, în schimbul altei fericiri, — fericirea cea vecinică,

intocmai neguțatorului de mărgăritare care și-a vândut toate ale sale bogății pentru a cumpăra mărgăritarul cel de mult preț.

Dar, a te declara pe față creștin mai ales în acele vremuri de urgisire, însemna a-ți pune viața în pericol, ba chiar a renunța la ea.

Știrea despre Sabinella și mai vârtos despre fca sa Ecaterina precum și respingerea petitorilor regești, din motivul arătat, ajunse curând și la urechile împăratului care în mânia sa vărsă mult sânge de creștin nevinovat.

Voia însă ca Ecaterina să nu fie ucisă și deacea aduse din toate părțile lumii 150 de retori dintre cei mai vestiți cari cu argumentele lor aveau să convingă pe fecioară. Vestea aceasta a primit-o ea cu multă pasivitate.

În odaia ei liniștită, plină de mireasma florilor alese, în care domnea acea sfințenie evanghelică și cea mai desăvârșită curăție feciorelnică, Sfânta se ruga cu lacrimi pentruca Domnul s'o lumineze și s'o întărească. Târâtă în fața filosofflor și a împăratului, ascultă toate argumentările seci și lipsite de adevăr ale mănăitorilor de cuvânt. În cele din urmă vorbi și ea și rezultatul a fost că în loc să se lase convinsă, a câștigat de partea sa pe toți cei 150 de învățați care mărturisiră că „cuvântul acestei fecioare este de Dumnezeu înșuflet. Toți se declară credincioși ai lui Iisus dimpreună cu încă un înalt demnitar împărătesc *Porfirie* și însăși împărăteasa *Faustina*. Urgia împăratului era la culme. Pe loc dăte ordin ca Sfânta Ecaterina să fie aruncată în închisoare iar împărăteasa și toți ceilalți cari s'au lăsat ademeniți de Ecaterina să fie arși în foc de vii.

Din nou s'au încercat stăruințe pe lângă dânsa, dar în zadar, în zadar se rugă chiar și împăratul să se lapede de „rătăcirea ei“ dar ea rămase creștină până la sfârșit și capul ei tânăr trebui să cadă sub spada călăului.

Aceasta este viața Sfintei martire Ecaterina. Iată o eroină a creștinătății, pe care tăria neînvingătoare a credinței unită cu buna lege a dragostei creștine au ridicat-o în rândurile sfinților.

Virtuțile ei neîntrecute nu numai să le admirăm dar să le și luăm ca model de viață și activitate creștină. În fiecare din noi este o vie tărie de voință, de energie, dar care este învâlită în nepăsarea noastră păcătoasă întocmai ca aurul ascuns în neprețuita sgură. Să scuturăm deci sguura nepăsării și atunci va ieși la iveală aurul cel prețios și nobil al voinței și energiei curate cari fac din om adevărat erou, fie în orice domeniu.

Dimitrie Anafciu
preot.

Imn Democrației (din englezește).

CÂNTEC

De Walter Whitman.

*Iată, eu voesc să fac continentul indisolubil
Voesc să fac cea mai splendidă rassă, peste care a strălucit
vre-o dată soarele.
Voesc să fac țări de un magnetism divin
pline de iubire camaraderească,
de camarazi cari se iubesc pân' la sfârșitul vieții.
Voesc să plantez iubire compactă ca și pomii de a lungul
țărurilor întregii Americi și de a lungul
țărurilor lacurilor mari, precum și de a lungul tuturor văilor
Voesc să-i fac inseparabili pe cetățeni, cu brațele lor
încunjurând grumazii unui-altuia
prin iubire de camarazi,
prin iubire bărbătească de camarazi.
Pentru tine din partea mea, O, Democrație, pentru
ca să te servesc pe tine iubita mea,
pentru tine, pentru tine tritiez acest cântec,
În iubire camaraderească,
În iubire camaraderească de înălțimea turnurilor.*

Trad. de N. I.

Misionarism.

Asociația misionară a studenților anului IV dela Academia noastră teologică cu concursul Societății corale s'a deplasat Duminecă în 26 Aprilie a. c. în orașelul Boeșă-montană pentru a ținea aici o șezătoare religioasă.

Dis de dimineață, pela orele 5 $\frac{1}{2}$, cu trei autobuse am pornit la drum, traversând sate cari prin așezarea lor pitorească ne-au făcut să uităm oboseala unei călătorii, care la început părea anevoioasă. Pela ora 9 $\frac{3}{4}$ am ajuns în susnumitul orașel.

La ora 10 a. m. s'a oficiat sfânta liturgie de P. O. D. Petru Ieremia, administrator protopresbiterial, asistat de profeții Petru Bancea din Caransebeș, Teodor Pliticu din Boeșă-montană și Protodiaconul Ioan David. Răspunsurile au fost date de corul societății corale sub conducerea Dlui profesor C. Vladu. *Irmosul* a fost cântat de părintele Bancea.

La *Pricasună* Par. Protodiacon Ioan David rostește o predică — în legătura cu evanghelia zilei — vorbind despre „*Învierea Domnului ca izvor al mântuirii*“.

După rugăciunea *Amvonului* s'a făcut *Parastas* pentru răposatul Octavian Ferciug fost student al Academiei noastre iar după terminarea sfintei liturgii s'a slințit crucea de piatră de pe mormântul răposatului. În cimitir s'a făcut rugăciune pentru sufletele răposatilor *protopresbiteri: Maxim Popovici și Mihail Gașpar.*

După masă la ora 3 s'a oficiat *Vecernia*, iar după vecernie s'a ținut în Școala primară o șezătoare religioasă, luând parte un număr mare de credincioși.

Dl prof. Ioan David, în numele Asociației misionare, Societății de lectură „Ioan Popasu“ și al Societății corale, mulțumește pentru dragostea cu care am fost primiți din partea credincioșilor r.

Studentul Iacob Crețiu a. IV a rostit o conferință cu subiectul: „*Indatoriri față de cei cari sunt nădejdea neamului*“.

Studenții T. V. Popa a. III și A. Gh. Mihailovici a IV. au declamat poezii cu caracter religios-moral, iar corul Societății corale sub conducerea Dlui prof. Vladu diferite cântări religioase.

Di prof. Ioan David mulțumește încă odată pentru concursul dat și pentru numărul mare al credincioșilor cari au participat la această sărbare.

P. O. D. Petru Ieremia, administrator protopresbiteral, mulțumește în numele credincioșilor, atât Dlui prof. I. David, cât și membrilor Asociației, Societății de lectură „Ioan Popasu” precum și membrilor Societății corale pentru osteneala ce și-au luat-o de a ținea această șezătoare, dorindu-le spor la muncă, iar sămânța ce o seamănă să prindă roadele mult dorite.

La despărțire am fost învredniciți de cele mai sincere salutări din partea credincioșilor, ducând cu noi cele mai frumoase impresii și mulțumiri sufletești.

Ziua de 26 Aprilie, „Duminica mironosițelor”, a fost o sărbătoare de strălucire și de triumf pentru credincioșii bisericii române ortodoxe din Bocșa Montană. Trei societăți culturale românești din sediul episcopesc al diecezei noastre au colaborat în frățească armonie pentru preamărirea numelui Mântuitorului și pentru sporirea operei lui nemuritoare. Societatea corală din Caransebeș, în frunte cu președintelui ei profesorul Buțu și sub conducerea dirijorului ei profesorul Const. Vladu a fost la înălțimea chemării sale, dând serviciului dumnezeesc, oficiat cu acest prilej, o amploare desăvârșită, iar șezătoarei de dupămasă un program ales executat cu multă finețe și simțire. Studenții cursului III-lea dela Academia teologică au dat o duiosă dovadă de pietate față de defunctul lor camarad, iar membrii societății misionare au manifestat un zel apostolic demn de laudă.

Dimitrie Blidariu

Față cu unele nedumeriri și întrebări în chestiunea salariilor preoțești, repetăm cele comunicate în Nrul 14 ddto 5 Aprilie a. c. al Foi diecezane, cu adaosul că ordonanța salariilor pe Ianuarie a. c. s'a emis, dară din lipsa de acreditivă nu s'au lichidat încă banii.

ȘTIRI

„Lichidarea fundației Gojdu” sub acest titlu cetim în ziarul Curentul următoarele: „Zilele acestea se vor întruni la Sibiu, delegații români și unguri pentru tranșarea chestiunii fundației Gojdu, conform acordului încheiat la Paris la 28 Aprilie. 1930. Delegația română este compusă din dnii I. Lapedatu fost ministru de finanțe, Valer Moldovan, avocatul Dobrin, Raicovicean din partea ministerului de externe și Ghizan din partea ministerului de Instrucție. Delegația ungară este prezidată de senatorul Aurel de Egray.

Act de pietate. Dna Emilia Suru din orașul nostru împlinește un frumos act de pietate față de răposaii: mama, sora și nepoții D-Sale, prin faptul că Duminică, 10 l. c., orele 5 p. m., va transporta din cimiterul din Bucosnița osemintele defuncților, pentru a le așeza în cripta familiară din cimiterul nostru din loc, alături de fericitul în Domnul preotul veteran Florea Suru. La aceasta ceremonie dna Emilia Suru invită pe toate rudeniile, prietini și cunoștii DSale. La podul de fer dintre oraș și Caransebeșul-nou vor aștepta preoții celebranți, de unde se începe ceremonia.

Nr. 2600 Șc. 1931.

CONCURS.

Pentru conferirea unei burse de 500 Lei din „Fundațiunea Trăilă Stroescu” devenită vacantă, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecezană”.

Petenții au să dovedească cu acte autentice, că:

1. Sunt Români de religie ortodoxă și aparțin eparhiei noastre;

2. Sunt lipsiți de mijloace;

3. Au terminat cu succes anul școlar 1929,1930.

La acordarea acestor burse vor fi considerați în prima linie cei înrudiți cu fondatorul.

Petițiunile întrate după termen nu se iau în considerare.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută în 3 Aprilie 1931.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

3-3

Convocare.

Domnii acționari ai Băncii de Credit s. a. în lichidare din Caransebeș sunt invitați la

Adunarea generală extraordinară,

care va avea loc în Caransebeș la **16 Mai 1931 la oarele 12 a. m.** în localul Băncilor Bănățene Unite S. A. Sucursala Caransebeș cu următoarea

Ordine de zi

1. Deschiderea adunării generale, designarea notarului și a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.
2. Raportul lichidatorilor despre mersul lichidării.
3. Revocarea mandatului unui lichidator.
4. Alegerea unui lichidator.
5. Propuneri în sensul statutelor.

Caransebeș, la 28 Aprilie 1931.

Consiliul de lichidare.

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

No. 86/1931 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Poporală filială în Teregova contra urmăritului Grigore Dragoiescu, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordoană licitațiune execuțională asupra imobilelor înscrise în c. f. a comunei Luncavița No. pag. 226 și 2170 și No. pag. 226 intravilan de 100 stj. p. și casa în valoare de 10000 lei întreg 1/8 parte din moara No. 129 în valoare de 50 lei întreg, No. top. 364 Gura Seboani 1 jug. în valoare de 3000 lei întreg No. top. 79 Orslage Padini de 550 stj. p. în valoare de 500 lei întreg fără No. top. Dialu Paupușerului de 300 stj. în valoare de 300 lei fără No. top. Dialu Verendinului de 100 stj. p. în valoare de 200 Lei No. pag. 2170 Certej 1 jug. 445 stj. p. în valoare de 1000 lei întreg. Pentru incasarea creanței de 4500 lei capital și accesorii interese de 15%

dela 15 Noiembrie 1928, spese de proces și de executare de 861 lei bani fixate până acum spese de 455 lei bani fixate acum pentru cererea de licitațiune precum și pentru incasarea creanței de 1500 lei bani capital și accesorii a lui Nicolae Ghimboasă și 27000 lei capital și accesorii a Băncii Craina, inst. de credit din Teregova pe care îi declară de aderenți.

Fixează termenul p-ntru ținerea licitațiunii pe ziua de **23 Mai 1931 oara 9** la casa comunală a comunei **Luncavița**.

Condițiunile de licitațiune se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu un preț mai mic de două treimi din prețul strigării.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție de 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat ori să predeie aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în oarele de birou la instanța c. f. Teregova și la primăria comunei Luncavița.

Ordonă să se noteze ordonarea licitațiunii în c. f. No. pag. 226 și 2170 a comunei Luncavița.

Un exemplar din această publicațiune se trimite pentru afșare primăriei Luncavița pentru ca condițiunile de licitație să poată fi văzute câte un exemplar se va trimite primarilor comunelor Mehadica, Teregova și Verendin, pentru publicitatea legală; însăfșit se eliberează reprezentantului urmăritorului extractul legal al publicațiunii de licitație pentru o singură inserare în „Foaia Diecezană” din Caransebeș.

Deciziunea prezentă se va comunica interesaților. Teregova la 4 Februarie 1931.

A. Comoroșan m. p. jud. **Ioan Bica** m. p. dir. cf.

pentru conformitate:

I. Bica, director de cf.

Judecătoria rurală Teregova.

No. G. 2957/1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul delegat Judecătoresc, prin aceasta public, în sensul legii LX din 1881 §-ul 102 resp. XLI din 1908 §-ul 19, cum că lucrurile următoare și anume: 2 porci albi mici, s'au executat la urmăritul Gheorghe Stepanescu; 2 cai, 10 oi, 2 porci de câte 3 luni, una locomotivă sistem Ruston-Proctor-Lincoln, una batoză uzată, cari s'au executat la urmăritul Ion Petescu și 3 mese cu picioare în cruci, cinci bănci de 2'50 m. lungi, un pult, una teighea și un raft în prăvălie care s'au executat la urmăritul Lupu Riteș din Mehadica, toate executându-se în baza deciziunilor No. 212/928, 4649 și 4650/930 ale Judecătorii rurale Teregova, în favorul executenților Dumitru Brânda reprez. prin Dr. Iacob Dragu adv. și Craina institut de credit și economii s. p. a. din Teregova reprez. prin Dr. Pavel Iliescu adv. din Teregova, pentru incasarea capitalului de lei 1.26.500 și II. 10.300 și accesorii și cari se vor vinde prin licitație publică, obiectele fiind prețuite în suma de lei 22.100.

Pentru efectuarea acestei licitații fixeaz termenul pe ziua de **26 Maiu 1931 orele 15** în Mehadica, la

domiciliul execuțaților, și toți cari au voe a cumpăra sunt invitați prin acest edict, cu observarea că lucrurile vor fi vândute celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și la nevoie și sub prețul de strigare.

Pretențiunea care este de incasat face lei 26.500 + 10.300 capitalul procente 10% pe an dela I. XII 1927, pentru capitalul de lei 26.500 și 15% pe an pentru capitalul de lei 10.300, spese stabilite deja lei 8554 și lei 4296, osebit cele ce se vor ivi cu licitația.

Întrucât mobilele executate ar mai fi fost executate și de alți creditori și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora conform legii.

Dat în Teregova la 22 Aprilie 1931.

Delegat judecătoresc

Ștefan

Judecătoria rurală Teregova.

No. G. 1046/1931.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul delegat Judecătoresc, public în sensul legii LX din 1881 §-ul 102 și XLI din 1908 §-ul 19, că 3 butoaie de fier, una casă de fier vieneză, una casetă, 23 site de cernut făină, 3 ligheane de bucătărie, 6 cratițe smălțuite, 3 vedre smălțuite, 6 oale de tuci cu toartă, 4 cratițe smălțuite, cu picioare, 10 cratițe de tuci cu toarte, 15 oale albastre, 5 oale albe de flori, 5 cratițe albe cu flori, 3 căldări smălțuite pentru lapte, 120 cutii conserve, 20 topoare diferite, 24 cutii à 1 kgr. lac pentru vopsea, una lampă petromax, 15 bucăți lămpașe complete, 10 kgr. lumânări albe, 3 table de tuci cu rume, 5 ligheane smălțuite, un autocamion Rugby No. 331 I.gș. motor demontat, 15 saci făină No. 4, un cântar Berkel, 4 bucăți cuptoare de tuci pe picioare complete, un cuptor de tuci înalt și 7 butoaie de lemn cu cercuri de fier, diferite cantități, cari în urma decizului Judecătoriei mixte din Logoj No. 11523/1930 s'au executat în Teregova, în favorul executantei Firma Bäumel Šteiner & Comp. S. P. A. din Logoj reprez. prin Dr. Pavel Iliescu, ca subst. al Adv. Eugen Dobó, pentru incasarea capitalului de lei 9834 și accesorii prin execuție de acoperire care s'au prețuit în suma de lei 53.080 și se vor vinde prin licitație.

Pentru efectuarea acestei licitații fixeaz termenul **pe ziua de 22 Mai 1931 orele 14** în Teregova și toți aceia cari voesc a cumpăra din obiectele amintite mai sus, sunt rugați să se prezinte pentru a concura, cu aceea observare că lucrurile scoase la licitație, vor fi vândute celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și la nevoie și sub prețul de strigare.

Pretențiunea care este de incasat face lei 9834 capital, 15'50% procente pe an dela 4 Septembrie 1930 până la achitare, lei 2514, spese deja stabilite, osebit cele ce se vor ivi cu licitația.

Întrucât mobilele ajunse la licitație vor mai fi fost executate și de alți creditori și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora, conform legii.

Dată în Teregova la 24 Aprilie 1931.

Delegat judecătoresc

Ștefan